

Minister van Buitenlandse Zaken (Stikker) aan hoge commissaris te Djakarta (Lamping), 3 dec. 1951

Mede van Peters. Referte Uw telegrammen nrs. 278 en 282.

De verklaringen van Subardjo ter rechtvaardiging van de Indonesische handelwijze kunnen ook ons niet bevredigen. Zoals U terecht reageerde, had een nader verzoek om een datum af te spreken voor de hand gelegen. Bovendien is de situatie ondanks de gesprekken met Subardjo nog allerminst helder en kan hetgeen zijnerzijds daarbij is medegedeeld niet worden beschouwd als een voldoende antwoord op de schriftelijke stukken. Alvorens de besprekingen kunnen beginnen en wij onze deelnemers kunnen aanwijzen, zullen derhalve nog principiële, formele afspraken tussen de Regeringen moeten worden gemaakt omtrent de aard dier besprekingen, de onderwerpen en het karakter der deelnemende groepen.

Wij verzoeken U daarom aan Subardjo te vragen, of de Indonesische Regering er mede accoord gaat, dat wij deze aangelegenheden met haar door tussenkomst van Supomo (persoonlijk als ambassadeur met een bijzondere missie) behandelen danwel of zij er de voorkeur aan geeft hierover verder met U overleg te plegen. Indien Subardjo voorkeur geeft aan bespreking met U, dan zullen wij U terstond mededeling doen van de punten, waarop concreet uitsluitel onmisbaar is. Wij wachten allereerst antwoord op dit verzoek. Inmiddels zal Supomo niet alleen in de kou blijven staan op Schiphol, hoewel het Sint Nicolaasavond is en dus een buitengemeen tactisch bedacht aankomstuur.

U kunt er Subardjo aan herinneren, dat ons nog steeds onbeantwoord aanbod is geweest twee informele werkgroepen te doen bijeenkomen ter gezamenlijke bestudering van de vraag of een voor beide landen bevredigende nieuwe basis der verhoudingen kan worden gevonden en dat aan hem is medegedeeld, dat wij altijd bereid zijn over Nieuw-Guinea te spreken, doch daaraan is toegevoegd, dat een oplossing praktisch uitgesloten moet worden geacht, omdat daarvoor de standpunten te ver uiteen liggen. Hiermede in strijd schijnt de samenstelling van een formele delegatie, bemand als in Uw telegram vermeld.

Te Uwer persoonlijke inlichting: wij vragen ons bezorgd af, hoe zulk een delegatie, waarvan de leden herhaaldelijk persoonlijke mededelingen aan de pers doen (bijvoorbeeld Tambunan en Yamin), geschikt is voor een vertrouwelijke bestudering.

Indien wij niet zorgen voor voorafgaande formele vastlegging van het karakter, het doel en de grenzen der besprekingen, moet gevreesd worden voor het ontstaan van een verwarrende situatie, waarvan de RI bij haar voorlichting en interne politiek ongetwijfeld misbruik zal maken, vooral wanneer de verhoudingen nog meer mochten verslechteren. Uitlatingen als die van de voorzitter van de PNI vermeld in Peters 154 en waarover wij nog gaarne Uw oordeel vernemen, maken het noodzakelijk hierop bedacht te zijn.